

det Klogeste og Forsigtigste at udfylde Gjennemførelsen af Toldreformen, indtil vi naae det Lidspunkt, da en større Vættelse vil indtræde for Danmarks Finantser, det vil sige om en 3—4 Aar. Den Tid vil man saa omkrent kunne behøve til at overveie Lovforslagets Enkeltheder, til at behandle det paa Rigsdagen, og give en passende Frist, inden det træder i Kraft. Jeg skal altsaa i Korthed nævne min Betragtning af Sagen som værende den, at jeg anser det for ønskeligt, at der nedsættes en Kommission af sagkyndige Mænd, i Forening med Mænd med almindelig Indsigt i Toldvæsenet, til nærmere at undersøge og prøve Larisen under de Hensyn, jeg har tilladt mig at fremhæve, og at derved forberedes et Toldlovsforlag, som kan træde i Kraft til den Tid, da den større Vættelse i de aarlige Udgifter indtræder ved Afbetaling af det 3 pCts. engelske Laan og Gjælden til Nationalbanken.

Det foreliggende Lovforslag omfatter imidlertid ogsaa Skibsafgifterne. Der tror jeg ikke, der er nogen Grund til at udfylde en Afgjørelse. Dette Forslag har, som ærede Medlemmer ville erindre, tidligere været behandlet særskilt her i Thinget, og det var Omstændigheder, som jeg ikke videre skal doele ved i Dieblisset, som forhindrede, at det blev til Lov; men dette Thing kom til det Resultat, at man maatte fjelne mellem Skibsfartsafgifterne paa den indenlandske Fart og Skibsfartsafgifterne paa den udenlandske Fart, og man enedes om at ophæve Skibsfartsafgifterne for den første. Dette tror jeg, der er Grund til at gjøre strax, og jeg skal derfor være villig til at støtte et Forslag i den Retning. I Øvrigt deler jeg i det Væsentlige den Betragtning af Skibsfartsafgiften, som nylig blev fremsat af det ærede Medlem. — Der er dernæst maaste ogsaa enkelte Artikler i Toldtarifen, som trænge til Ændring strax; jeg skal i saa Henseende nævne Tolden paa visse Trævarer, der indføres fra Sverig; den staar i et skrigende Misforhold til disse Vares Værdi, og det har i høi Grad forundret mig, at Mænd, med hvem jeg i flere Punkter, Toldvæsenet vedrørende, kan samstemme, have gjort sig til Talsmænd for at opretholde saadanne Toldsatser. Det er vistnok en Feil, de derved have begaaet, saameget mere som de have givet deres Modstandere en let Seir, idet de mange Gange have forudsat, at vor hele Toldlov bestaar som et Aggregat af sige Urimeligheder. Jeg mener, at der er al Grund til her at gribe ind saa hurtigt som muligt, og jeg nærer ikke den mindste Betænkelse ved at gjøre det uden videre Undersøgelse; thi der er et saa stort Spillerum tilstede mellem, hvad der kan anses for at være Eigestillelse, og hvad der nu gjælder, at jeg ikke har den mindste Betænkelse ved en søelig Nedfattelse. Det andet Punkt, som jeg her vil omtale, en Tolden paa Ost; om det vil bewirke nogen større Nedfattelse, veed jeg ikke, men jeg erkjender med det ærede

Medlem, at da denne Told blev fastsat, havde den en ganske anden Betydning end nu, da Hertugdømmerne ere skilte fra os; thi dengang forsynedes Danmark væsentligt fra Hertugdømmerne, ved Adskillelsen sattes der Told paa deres Ost; og det maatte hæve Prisen paa disse simplere Oste; paa de finere Oste vil det vist være rigtigt at beholde Tolden. Jeg skal ikke nævne flere Exempler, men jeg er fuldstændig villig til at erkjende, at der i det Enkelte kan være Forbedring, som bør foretages strax. Disse bør man da skride til at foretage; i Øvrigt vil jeg anbefale Udfattelse af Sagen.

Talseren: Efter det Foredrag, vi nu hørte, og som jeg i meget væsentlige Punkter kan slutte mig til, skal jeg fatte mig meget kort. Det er ganske vist forekommet mig, at den ærede Finantsminister har haft god Føie til at forelægge et Lovforslag til Revision af den nuværende Toldlov. Den sidste ærede Taler har jo ogsaa i Slutningen af sit Foredrag fremhævet det Ænskelige, i at flere Poster i den nuværende Toldlov blive forandret, og gjort opmærksom paa, at flere af de nuværende Positioner virke uheldigt; saaledes Tolden paa Trævarer, ligesom flere andre Gjenstande ganske vist lide under den Toldbeskatning, de nu ere underkastede. Ogsaa Hensynet til Montreformentaler for en Revision af Satserne; men paa den anden Side forekommer det mig, at det maa være i høi Grad betænkeligt at borttage en saa stor Indtægt for Statskassen og en Indtægt af den Beskaffenhed som den, hvormod her er Tale, og dette i et Dieblis, hvor det netop kan blive af Betydning for enhver Regjering at have den Skatteindtægt, som fremkommer gennem Toldbeskatningen, som sikkert kan erholdes og stabilt forges. Den Reform, der skal foregaa ved Toldlovgivningen, bør derfor formentlig alene have til Formaal at rette de Mangler, som nu findes med Hensyn til de enkelte Positioner, og ved at forhøje nogle og formindske andre, bringe det dertil at Toldbeskatningen rammer Gjenstandene i det rette Forhold, men ikke gjøre det hele Indtægtsbeløb, som Statskassen gennem Tolden erholder, mindre, end det er for Tiden. Med Hensyn derimod til Skibsfartsafgiften ønskede jeg gjerne, at den kunde blive hævet fuldstændig; thi den hviler paa et uheldigt Grundlag, fordi den rammer Værene efter deres Rumfang uden Hensyn til deres Værdi, og fordi den, naar den erlægges ved Udklareringen i sit Væsen er en Udsørjelsestold, som jo iøvrigt ikke ifølge vor Toldlovgivning længere svares; men ogsaa med Hensyn til denne Afgift vilde det være ønskeligt, om man ved en Omfordeling af Toldsatserne og Forhøjelse paa enkelte Artikler kunde komme til en Erstatning for det Beløb, som derved tabtes for Statskassen, og det vilde for mig være en Betingelse for at ophæve Skibsafgiften i en videre Omfang, end nu fore-